

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiaē, 1697

Cap. XXXIV. Meum. Tuum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

CAP. XXXIV.
Meum. Tuum.

Axioma I.

In meo ad commodum & utilitatem meam quodlibet mihi facere licet. *l. altius 8. C. de servit. l. 1. §. denique 12. ff. de aq. plu. arc. gloss. in cap. cum Ecclesia Volterana extr. de elect. gloss. in cap. nisi speciali de auctor. & usu pall. in tantum, ut si quid velim principaliter mihi prodesse, liceat in loco meo facere, quamvis alias per consequentiam noceat. l. Proculus 26. de damn. infect. Possum enim in meo, quod non possum in alieno. l. quemadmodum 29. §. 1. & ibi Bald. ff. ad L. Aquil. Innoc. Patr. de Anchar. Panorm. in cap. 1. de immunit. Eccles. Nicolaus Everhard. in Topic. loc. à Loc. ad Personas. Conf. Arg. 1. conf. 88. num. 18. De alienis enim dicit regula: Quod tuum non est, scire debes ad alium omnibus modis pertinere debere. *l. ult. C. unde vi. vid. l. 9. C. de Judeis. & infr. lib. XXXVII. c. sua. unde etiam eum, qui errantem bovem abduxerit, pro fure judicavit. Ulpian. in l. 1. §. 1. ff. de abig.**

II.

MEUM quod est, amplius meum fieri non potest, *l. si rem meam 31. ff. de verbor. oblig. l. proprias 13. C. de legat. §. 1. Instit. de inutil. stipul. l. 4. §. 1. ff. de acquir. possess. §. si cui fundus 9. §. sed si rem legatarii 10. Instit. de legat. ubi Richard. num. 2. §. sic itaque. 13. Instit. de actionib. cap. inter dilectos 6. de fide instrum. Bertazol. de clausulis instrum. claus. 19. gloss. 2. num. 9. Surd. conf. 305. n. 56. Joseph. Sella Aragonie dec. 46. n. 23. & 24. & decis. 87. num. 3. [qui enim semel Dominus est, non potest fieri amplius dominus. l. sequitur 4. §. lana 19. ff. de usucap. & hoc pro regula tradit Socin. in tract. fallentiar. regul. 100. ubi §. modis limitat. Et hac ratione dicitur quod res propria pignori non possit. l. si rem alienam 41. ff. de pign. act. neque constituatur in re propria usufructus. l. uti frui 5. in pr. ff. si usus fr. pet. Jason. in §. eque in 10. col. n. 50. Instit. de act. nec res propria alicui serviat. l. quicquid 10. cum similibus. ff. comm. prad. vid. Card. Tusch. pract. concl. tom. 5. lit. M. conclus. 226. per totam. ubi n. 4. post Abb. conf. 3. n. 1. lib. 2. limitat, quando res mea non esset perfecte mea, veluti si ex donato non sequuta traditione, quia non sum adhuc dominus, potest mihi ex testamento legari, vel ex institutione, qua dominium transit ex ultima voluntate. [atque sic in re quavis mihi debita.] Licet enim ea largo modo mea dicatur; propriè tamen debitum non dicitur meum. gloss. in pr. inst. de action. quam declarat & sequitur Rom. in conf. 201. pro decisione presentis. & conf. 195. in casu premissis. cum aliud sit suum; aliud debitum, ut not. gloss. in*

clem. auditor. in verbo debitum. de rescript. quam ibi multum commendat & ornat pluribus similibus Barbat. & reasumit Dec. in conf. 300. visa petitione. col. 1. p. 2. add. & Felin. in cap. Rudolphus 14. col. de rescript. Ludovic. Gomez. ad §. sic itaque Inst. de action. num. 13.

Ubi limitat regulam hanc ulterius, quod procedat 1. de dominio quod vindicari potest, quia propriè meum dicitur, secus si non potest vindicari. 2. quando quis haberet dominium de jure communi, secus si de speciali. 3. verificetur in dominio, quod semel acquisitum non potest rursus acquiri, secus in possessione, quæ ex pluribus causis mea fieri potest. *Addibe tract. nostrum de alienatione, cap. 80. p. 401. 409. 444. & seqq.*

CAP. XXXV.

De Migratione ejusque Censu.

Axioma I.

In resignatione domicilii debetur pretium migrationis, vulgò *Nachfrist*, quò soluto non amplius quis tenetur ad onera civitatis, à quà recessit. *Wehn. in obs. pract. verb. Nachsteuer.*

II.

Clientes clientelæ renunciantes non tenentur protectoribus suis jura migrationis solvere. *Mager. de advoc. cap. 10. num. 192.*

III.

Emigrare aliò è ditione illà, in quà religionis suæ exercitium publicè alicui non conceditur, cum familià suà, citra infamiam cuius licet, salvo tamen eo, quod pro servili conditione vel discessu Magistratui pro consuetudine ejusque loci dependendum est, *die Nachsteuer. Arum. Jus publ. Vol. 2. p. 261. 265. & 343. Myler. ab Ehenbach. de princip. & stat. imp. pag. 724. num. 5. seq. quamvis migrantibus ob religionem nihil detrahendum putet Eberhart. à Weihe in penicillo fæder. Lib. 2. pag. 57. n. 71.*

CAP. XXXVI.

De Militia.

Axioma I.

Militia verè est dignitas, *l. inter alias 12. C. de Palatin. lib. 12.* Militia enim & decurionatus æquiparantur, præsertim quoad honores *l. veteranis 3. ff. de privileg. veteran. & decurionatus esse dignitatem patet ex l. fin. ff. de decur. l. pueri 6. in princ. eod.* Unde etiam refertur inter species honoris, *l. quamvis 51. in princ. C. de decur. lib. 10. l. 3. C. de re milit. arg. l. 8. in princ. ff. de Excus. tur. & vocatur exercitium nobile, Francisc. Bursat. conf. 62. n. 25. lib. 1. Nolden. de stat. nobil. cap. 3. num. 27. repræsentat publicum*